

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Deditio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A vero nos coronatos ait Psalmographus pro tuto circumseptos munimine: monitiones enim plurimum in orbem circumduci consuerunt.

DEDITIO. CAP. XLV.

Es & deditio signum clypeus, si caput ei summittatur, quod apud Appianum legas, ubi Afrani & Petreii turma quædam à Cæsare circumventæ, capita clypeis subjecere deditio indicio. Alibi scuta supra caput sublata, & hujusmodi junctis umbonibus progressus oppugnationem ostendit: quia Romæ passim in columnis & triumphalibus arcubus, aris, clypeisque conspiciuntur.

INITIUM PUGNAE. CAP. XLVI.

Scuta vero hastis illis pugnae initium significabant: siquidem moris erat cum primum hostes colossati signis in propinquum ita processissent, ut jamjam pugna esset ineunda, ad concitandos militum animos, uno eodemque tempore sub datum signum scuta percutere hastis, strepitu quam maximop possent excitato: quem morem apud Marcellinum invenias. Eundem morem hunc à Græcis observatum tradit Xenophon, sed ad Equos incitandos fieri solitum. Apud Philostatum etiam, ubi de expiationibus ad Achillis tumulum agitur, legere est, milites qui ad tumulum succederent, post hymnum, quem cecinissent, scuta hastis solitos incutere, quemadmodum in bello fieri solet, cuius hæc sunt verba: *ωεστλιον τε δε τῷ οχυρῷ μετὰ τὸν νομόν, αὐτοῖς μὲν: ωεστλιον τολέμεων περιεδεπεῖτο.*

PLAUSUS. CAP. XLVII.

Quod vero milites initio pugnae facere consuerunt, togati, fabula vel concione, quam spectatum vel auditum venissent, absoluta, scabellorum crepitum faciebant, eo scilicet plausu actoribus gratulati. Hinc apud M. Tullium oratione pro Cælio legas: *Deinde scabella concrepant, aulaeum tollitur.* Scabellorum crepitum. *rum crepitum.* Dicūque illud de Caligula apud Suetonium: *Et quondam tres consulares secunda vigilia in palati-* pius. *um accitos, multaq. Extrema metuentes super pulpum collocavit: deinde repente magno tibiarum & scabellorum crepitu, cum pallata tunicaque talari profiliit, & decantato cantico abiit.*

HONORES. CAP. XLVIII.

Clypeis unde nomen incidi, describive facta pulchri moris fuit, unde qui nihil adhuc strenue in bello gefisiens, alba utebantur parma, de quo Virgilius: *Parmag, inglorius alba.* Donabantur. *Enei. I. 12.* ab Imperatoribus honori militibus, atq; etiam diis, quare saepius apud Livium legas, argentea clypea templis illata, ac diis dicata. Hic nonnulli vocabulum à sculptura factum volvere, quod in his omnino imagine haberentur, in qua quidem sententia Plinius est: *scutis enim (ait ille) qualibea apud Trojā Clypei, etym. pugnatum est, continensntur imagines, unde & nomen habuerunt clypearum, non, ut perversa Grammatica, Plin. lib. 35. corum subtilitas voluit, à cluendo deduci.* Sed quoniam in Grammaticos incidimus, inter clipeum peri, & clupeum per u, differentiam ponit Cornelius Fronto, clupeumque per u, quæ omnino ypsilonon Graeca est, imaginis esse dicit, per i vero armorum. Apud Virgilium tamen, *Mutemus clypeos legas,* *En. I. 2.* ubi de armis dubio procul intelligendum. Sed & in iis imagines fuisse, Servius attestatur, qui Græcorum in Clypeis Neptunum, in Trajanorum Minervam pictam fuisse dicit. Sed nihil sit horum, quomodo se pro Trojanis venditasent, nisi Trojanorum insignia in clypeis apparuissent? Sedenim alii sunt, qui genus, non scriptiōrem, differentiam facere putarint: ait enim Labienus, clipeum neutro genere Imaginem significare, virili vero inter arma ponī. A quo diversus est Pomponius dubii sermonis libro secundo, ubi Clypeus & Clypeum indistincto genere dici ait, sed litera differre, ut pugnatorium per i, Clipeum dicamus, imaginem vero per u, Clupeum, ut etiam ex Cornelio dicebamus. Eam vero differentiam improbat Charisius, qui Clypeus per i, & Clupeus per u, non alia ratione dici asseverat, quā Maximus & Maximus, Optimus & Optimus, propter communionem i & u litterarū. Sane Clypeum utroq; genere pro scuto Virg. posuisse, agnoscit Nonius Marcellus, non malus author: *Ardentes quippe Clypeos, & ita alibi, & nono: Clypeum superintonat ingenis;* Clypeum ingens re. *En. I. 9.* Ita calu indubitate legit Nonius, cui Servius assentitur, dum per hoc expressum ait illud Homericū *ἀργοντες δε τεύχ' θηι ἀντα,* quod etiam alibi Virgil. expressit: *Sonitum super arma debere.* Sed ut has Grammaticorum altercationes omittamus, quamvis hæ tibi doctissime Nicolae, numquam dis-